

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1906-09-16

þÿ š í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 3 3 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9432>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

Η ΝΕΑ ΒΑΒΒΛ

Ο εκλογικός σάλος — κατά την παροτρυνθείσαν σαχήν Έκφραση — ό όποιος μέχρι της στιγμής τουλάχιστον έφείσθη της δημοσίας... υγείας και τάξεως, άλλ' ό όποιος σήμερα ή αύριον θα προβάλη κεφαλήν με όλα τα άδη παρεπόμμενα, άς επιτρέψη εις τούς μάλλον ψυχραίμους να σταματήσωσι την προσοχήν των ελίγων εις ζήτημα τέ όποιον γεγονήδη και αυτός και τδ όποιον, τίποτε ελιγώτερον, τίποτε περισσοτέρον, έγγίζει αυτήν την λαλήν έκπαιδευσιν και μόρφωσιν.

Πρέκειται, ά. αγαπάτε, περί των περιφήμων άποράσεων της έφίτος συσταθείσης Έπιτροπής των διδακτικώ βιβλίων — άποράσεων άπαθανάστιστων, πλέον με την έγκυκλίον του Γραφείου της Παιδείας, την όποιαν έχομεν δημοσιεύσει εις προηγούμενον φύλλον και με την όποιαν, έκτός της τακτικής συγχύσεως του αναλυτικού και ώρολογίου προγράμματος, φερώνου τώρα προσθέτως έκαστον διδάσκαλον.

Η έγκυκλιος περιέχει τρεις διατάξεις:—

Άρθρον 1ον. Έγκρίνονται ως διδακτικά βιβλία ό ά τα σχολικά μας τά έγκριμένα υπό του Υπουργείου Πολυ καλά.

Άρθρο. 2ον. Οι μαθηται τώ τριών πρώτων τάξεων ύποχρεούνται να έχωσι μόνον Αναγνωστικά βιβλία. Άλλ' ει μετά την Τριτην τάξιν ύποχρεούνται να έχωσι ΠΑΝΤΑ τα άναγκαία βιβλία, έγκριμένα δι.

Αυτό τδ "Πάντα,, θα έκσάση όλόκληρον, έπάνω εις την ράχιν των δυστυχών γονεών. Στοιχειώδης άρχή της Παιδαγωγικής εινε ότι ό διδάσκαλος του Δημοτικού σχολείου εινε τδ βιβλίον του μαθητού. Και αυτό έως τώρα έφηρμαζέτο εις πάντα τα σχολεία και τώ, κλειών και τών χωρίων. Έπί πλέον, ή Παιδαγωγική—άλλ' όχι και ή Έπιτροπία επί των διδακτικών μας βιβλίων—συνιστά ως δεόν όπως άφίεται ελεύθερος ό δάσκαλος να διδύ έκάστοτε εις τούς μαθητας τδ βιβλίον όπερ ήθελε θεωρησθί ώφέλιμον και καταλληλον, έγκριμένον ή τω.

Κατά τας εν λόγω άποφάσεις, 13 ε-

χρηστα βιβλία προσθένται εις τόν τάχον του πτωχού μαθητού. Δηλαδή, ενάστος γονεύς έπιδορύνεται άσκόπως και όλως άδίκως με πέντε σελήνια διά την 4ην τάξιν, με 6—7 σελ. διά τας άνωτέρας τάξεις. Έχόμεν δηλαδή έφίτος πρόσθετον φορολογίαν των άτυχών γένων της Κύπρου εν όλω 3.000 λιρών! Μηπως τα χρήματα ταύτα θα χρησιμεύωσι διά τδ Ταμείον του Έθνικού Στόλου;

Οι μαθηται της 4ης τάξεως, π. χ., μόλις δύναται να άναγώσωσι. ελευθέρως και ό διδάσκαλος διά να παραδώσθί εις τούτους, συμφώνως πρός τούς κανόνες της Παιδαγωγικής, 10 στίχους του αναγνωστικού βιβλίου έχου αναγκήν με άσ όρας—ή 1/2 ώρας κατα τδ τσφέν Κυπριακόν πρόγραμμα. Τώρα, εύκολως έκαστος δύναται να φαντασθί ποια σύγχυσις θα γεννηθί πρός τοίς μαθηταίς, όταν, όφου άναγνώσθωσι πάν άλλο μάθημα εκ της προφορικής διδασκαλίας βλείπωσι τδ βιβλίον (ή τώπωμένον εις δύο και τρεις σελίδας του βιβλίου, τας όποιας μόλις εις εις ήσιν να άναγώσωσι. Και τώαύτα μαθήματα εινε 4—5 καθ' έκάστην. Η μνημη των, ήτις μέχρι τούδε έζηχίτο πρός συγκρότησιν της προφορικής διδασκαλίας, τώρα καθίσταται πάλιν άσρηττον. Έκτός τού ότ. θα χαιου έτι άντιλήφθισαν ή τώ σχολείω εκ της προφορικής διδασκαλίας. Δι θα ά απύσωμεν και τή ήσιν του διδασκαλου άπέναντι των μαθητών. Άλλ' ούτε μάς επιτρέπι ό χώρος να άναπτύσωμεν όλα τα πράγματα, άτινα ύφίσταται ή παιδείς εκ του ώκιανού των βιβλίων. Προσθέτομεν μόνον ότι βεβαίως σκοπός της επιβολής τούτων βιβλίων εις να χρησιμοποισθί όλα ό μαθητής, μανθάνων εκ αύτών τα μαθήματα του!

Άρθρον 3ον. Ρητώς αυτό μάς λέγει ότι ό διδάσκαλος χάνει την χρησίαν του εάν μη επιβάλη εις τούς μαθητας να άγοράσωσιν έγκριμένα βιβλία και όλον τόν όρμαθόν αύτών.

Όταν λοιπόν ό Έκόπτης επισκεφθί εν σχολείον θα έχη καθήκον πρώτον να μετρήσθί και δεύτερον να επιθεωρησθί τά βιβλία ενός έκάστου μαθητού. Και καλά ξυμπεριδύματα!

Πρός τούτοις εινε δυνατόν να συμβάλω ώστε εν βιβλίον ό μόν έκόπτης να τδ θεωρηθί ως μη έγκριμένον, έχων τούς λόγους του, ό δε διδάσκαλος να, έχων

πάλιν τούς λόγους του. Άλλά με ποίαν έξουσίαν ό διδάσκαλος θα επιβάλη εις κάθε μαθητήν να άγοράσθί βιβλία 5, 6 ή 7 σελήνιων; Με ποίαν μαγικήν ράβδον θα μετεβάλη εις ύπέρους τού πάντεως άπορους γονείς, οι όποιοι άποτελουν τά 9/10; Θα δώσθί τά βιβλία εις τόν μαθητήν, ως τόν ύποχρεώνον ή Έγκυκλιος, και κατόπιν θα στείλη κατασχετήριον εις τόν πτωχόν γονέα;

Άλλά και ποία Γνωμοφία της Κύπρου θα δώσθί ό διδάσκαλος, εύδειμας ύπαρχούσης έγκεικριμένης; Θα παραλίπη τδ μάθημα; Η θα τελμησθί δώσθί μη έγκεικριμένη;

Τδ συμπέρασμα: Αι διατάξεις της Έπιτροπίας τών διδακτικώ βιβλίων εινε τελείως άεφάρμοστοι. Ούδεις διδάσκαλος θα κατορθώ ή να επιβάλη εις πάντας τούς μαθητας τόν άμμο αυτόν των άχρήστων βιβλίων, ούδε θα ύνηθί να ύρη πάντα έγκεικριμένα.

Οι έκπαιδευσις θα άναφέρουν τας παραπονοήσασθαι τδ Συμβούλιον. Καί ποτε αυτό θα εφαρμόσθί, τδ 3ον άρθρον της έγκυκλίου.

Άρα: ούδεις διδάσκαλος θα λάβη χρησίαν έφίτος και ή Κυβέρνησις κερδίσει τας 3.500 λίρας.

Έπί 25 χρόνια έφωναζάμεν αύξησιν του κονδουλίου αύτου. Έπί τέλους μάς ήλθεν Έπιτροπία Διδακτικώ Βιβλίων—και εκ Άνατολής μάλιστα—και δι' ειός ούκαζίου μάς άπαλλάττει τδ κόπου τούτου. Οι διδάσκαλοι τώρα χωρίς να θελουν θα έπωσι: Νυν άκολουεις τόν δούλόν σου δίσποτα!

Η ΓΥΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ

Υπό ΧΡΙΣΤΟΦΟΡ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ Κιθηνού.

II.

Τέλος του προηγηέντος τμήματος της προκειμένης διατριβής ήμών ύπηρξε τοτότο, ότι ή άνώψωσις της γυναικός έπίδοσιν έλαβεν ίδια από της Άναγεννήσεως και έντεθεν, δι' ής γάωμης έδηλώσαμε, ούχι ότι και πρότερον δέν ύπήρξαν προσπάθειαι πρός βελτίωσιν αύτής, τούναντιον, ή εν Ιταλία λ. χ. άκμή σοφών γυναικών ήδη από του 1300 μαρτυρεί ότι και πριν πολλάι γυναίκες άνήλθον εις περιωπήν, άλλ' ότι από της Άναγεννήσεως ως περί άλλα ή άίθρωπίνη εκέμας. Έγένετο καθαρωτέρα, ούτω

εγένετο και εις δσα την γυναίκα απο-
βλέπουσι.

Και αν λαβωμεν υπ' εψιν οσα εις ευ-
γενη προτυπα παρουσιάζει εις την φον-
τασιαν η περικαλλη της Ελλάδος αρ-
χαίτης, θα εξηγήσωμεν εύκολως και
τον κύριωδη ενθουσιασμόν, δι' ενέπνι-
σεν εις τας ψυχάς των ευτυχών λαών ο
ιδιανικωτατος των λαών. Φανταζομεθα
δτι ως ο ποιητικός Αλέξανδρος φλογε-
ρώς έποθει να γινή ομοιος προς την ο-
μηρικην του Αχιλλείως εικόνα, εύτως
ει' έφθον της Δυσσεως έμμεύοντο τούς
θαυμασιους εφήρευς της αρχαιότητος,
οι άνδρες του άδρα, και οι σοφοί εν-
στεριζοντες την ψυχην των αρχαίων σο-
φών ης μέγιστον άρωμα ην η ελευθερία
μετά της δικαιοσύνης.

Ούτως από της Αναγεννήσεως η δι-
άνοια έφορα επί τα πράγματα ελευθε-
ρώτερον μετ' κύπτουσα άφωτος την κε-
φαλήν προς των καθιστώτων εις πολι-
τιών εις κοιωνικών εις οικογενειακών
εις θεολογικών και λοιπών, αλλά μετά
δικαιοσύνης άνερευώσα τας άπλως φυ-
σικας σχέσεις, ησο εύσκολον πλείον α-
πριοβιύη την βαρβαρην γνώμην ότι η γυνή
επίσθη, δια τον άδρα, ει και ταύται
γάρμα δι' λειπέουσι και βραδυτέρον, δε
και αυτές ο Rousseau δι' είλεται να
διδάσκη, δι' η γυνή, επλόσθη να τέρ-
πει τον άδρα, ώσει πλην της ευσεμίας
ταύτης εύδομίαν άίλην ειχεν η γυνή
επίσης ισχύραν.

Αλλά από της αναγεννήσεως η κρί-
σις περιουσιάζει εις δικαιότερα και
αισθητούμενων των φυσικών αυτών δι-
καιωμάτων, άνωθεν του άδρα και δσα
άγαθα προτιμήματα κληρονομήσει η αν-
θρωπιστική διανοησις. Α. von Nettes-
heim αντιπεριέρχεται από του 1500 κα-
τά της εν τω κοινω κρατούσης θεολο-
γικής γνώμης δι' η γυνή εις οικειος
της άμαρτίας και πολλοί ποιηται
και φιλόσοφοι ειδάσκον δι' η γυνή πρί-
πει να παιδεύηται καλώς, να δια της
παιδείας τας ηθικας αυτης ιδιοτητας
επρωση.

Διοτι ειχεν όνομαζοιτο τότε το φιλοσο-
φικό αξίωμα του Σαιντ-συρι εις η μεν
αρετή πηγάσει εκ της γνώσεως, η δε
κακία εκ της άμαρτίας, προφάτης δε εύ-
σα η αλήθεια της γνώμης ταύτης δεν
συνεχώρει βεβαίως την παραμέλησιν της
γυναικείας παιδεύσεως. Αλλά και έλ-
λο μέγα ειπεν υπέρ της γυναικός ο Σω-
κράτης, δι' δι' λαδη εις λογον αρετης
και ηθικών πράξεων εύδαμώς η γυνή υπο-
λείπεται του άνδρος. Πάσας ταύτας τας
γνώμης του μεγάλου σοφου παραλαβου-
σαι ως κεφάλαιον αλ' εξ αυτου πηγάσα-
σαι σχολαι ειδάσκον περι γυναικός αλη-
θέστερα της των πολλών διανοίας. Οστω
ικός π.χ. Μουσώνιος, εύ έμνησθημεν και
εν τω προηγουμένω τμήματι, συνίστα
δι' επιχειρημάτων εκ της φύσεως λαμ-
βανομένων, δι' η γυνή πρέπει να παι-
δεύη. Εν τή λοιπή ζωική φύσει, λέγει,
αι θήλειαι την αυτην εχουσιν Ικανότη-
τα, και δια τουτο εξ Ισου παιδεύομεν
τον Ιππον και την Ιππον, τον κύνα
και την κύνα και ταλλα ώσαύτως. Ο-
μοίως άρα πρέπει να παιδεύομεν και
γυναίκας και άνδρας, διότι η διαφο-

ρά αυτών εις τινα μόνον φαίνεται.
Δια τοιούτων όρθών γνώμων ητο άδύ-
νατον να μη έξαφθωσι ενι μάλλον τα
φωτεινά πνεύματα, άτινα τσοσθρον ά-
φθονοθουν από της αναγεννήσεως και
εντέθεν, και άτινα έβλεπον εν τή Ιστο-
ρία μέχρι ποίου ύψους δύναται να φθάση
και η γυνή.

Ενα παραλίπωμεν τας αρχαιας Σαπ-
φώ, Ασπασίαν και άλλας, ενθαρρυντι-
κά υπέρ της γυναικός ησαν και δσα τό-
τε εν Ιταλία εγίνοντο, εν η, ως ειπο-
μεν, τδη από του ΙΔ' αιώνος πάμπολ-
λαι άνοστασιαι: γυναικεις εξιχουσαι
εις τε την γλωσσολογίαν και τας επι-
στημας. Εν τω προκειμένω άς μνη-
μονεύσωμεν μονην την περικαλλη θυγα-
τέρα του Ανδρίου Νοβέλλαν, ητις ά-
σθηήσατος του πατρός διεδίξατο εν
τω Πανεπιστημίω αυτη την διδασκαλίαν
του δικαίου, καλυπτομένη όμως, όπως
μη εισ του κάλλους τας ψυχας των εν-
ων ταράττη.

Διοτι να ρηθη έρωσ ενι το γυναικει-
ο ζήτημα εν ητε πριν ως σήμερον πο-
λιτικόν και βιοπεριστικόν περιλαμβανον
την τελειαν χειραφισιον της γυναικός
από της ηγεμονίας του άνδρος, άλλ' ητο
τότε περιωρισμένον εις το περι παιδεί-
σεως και τσοσθρον διειμιεν επί μοκρην
μέχρι της γαλλικής επαναστάσεως, άφ-
η εις το περι παιδεύσεως θέμα προσε-
έθη, και τε βιοπεριστικόν μετά του πο-
λιτικού. Ηαι άνωθεν οπεραδ και πευ και
πευ ηκούσθησαν είναι περι της επάσι
εξευσεως των δικαιώματων της γυναι-
κός και του άνδρος, και φωσι ούται προς
της γαλλικής επαναστάσεως εις απει-
λίσα γώμην τάζων μεγαλω.

Μετα την γαλλικην όμως επαναστα-
σιν, δι' ειδον αι γυναίκες ότι τα δόγμα-
τα της ελευθερίας των άντρων δε, εξι-
κονονται και προς αυτας, ως ηλπιζον,
ηξάντες ουσηματικη ενεργείας υπέρ
των δικαίων του Ιαυτών γενους. Και
εξέρδισαν μεν πλείστα και ως προς την
παιδείσιν και ως προς τα επαγγέλματα
και την χρήσιν της ψήφου, εις την Ιστο-
τητα όμως κατα την έννοιαν της χειρα-
φισίας πολύ απέχουσι να φθάσωσι. Κα-
θσον αυται εντεινουσαι τας ουάμεις ενι
σχυόμεναι παντοτε και υπό άνδρών σπου-
δαίων, τσοσθρον άντιπροφως καταπολε-
μώσαι σφοδρώς τας αξιώσεις αυτών. Οι
πλείστοι των σοφών και αιπολιτεται. Προς
όλίγων πε χάριν δικαιοτηρίων ο Γερ-
μανός βουλευτής Klaus-Gmund εν τή
βουλή ειπε σαρκαστικώς περι των γυ-
ναικών: «καλαί μάγιστροι ζητούνται
πανταχού και άμείβονται καλώς,» απο-
δακιμάζων τούς πέθους των γυναικών να
εισέλθωσιν εις πάντα τα άνδρικά επαγ-
γέλματα δια παιδεύσεως εν πανεπιστη-
μίοις και άλλοις σχολείοις.

Αλλοι δε πάλιν συμβουλεύουσι την
εμποδισιν των γυναικών από επιστημών
και επαγγελματικών σπουδών εκ φόβου
αισθητικού, διότι φοβουται δι: αι ταλαι-
πωρία της επιστημονικής άκριθείας και
της τέχνης φθείρουσι την άφίλειαν και
τούς δρασερούς τρόπους της γυναικός.
«Το δρασερόν του αισθηματος και η
άπλοτης η φυσική της γυναικείας άν-
τιλήψεως φθείρεται δια των σπουδών,

το φθείρειν δε τον ευχαριν βίον της γυ-
ναικός δια του ερεθισμού παντοίων μαθη-
μάτων, άτινα μόνον ο άνηρ πρέπει να
κατέχη, εινα ταυτόν προς το καθιστά-
ναι αυτην άχρηστον» ειλεγε τις.

Αλλ' ενα σαφέστερον έννοήσωμεν
τας περι παιδεύσεως αξιώσεις των γυναι-
κών, άς διαίρεσωμεν την παιδείσιν εις
τούς δυο τύπους, τον ψυχολογικόν η
αισθητικόν, και τον επιστημονικόν η
εις τα επιτηδεύματα αποβλέποντα. Τον
δευτερον τύπον άγωνίζονται να προσλά-
θωσιν αι γυναίκες ουχι κυρίως χάριν της
τέχνης και της επιστήμης, αλλά διότι
ελπίζουσιν δι' δια της επιστήμης και
των επαγγελμάτων καθιστάται ο άνηρ
εικονομικός κύριος της γυναικός, ητις
ανάγκάζεται χάριν του άντρου να υποδου-
λώται εις τον άνδρα, εν φ' όταν και
αυτη ειχη τα μέσα του βίου γίνεται ει-
κονομικός ανεξαρτητος και άμα τη οι-
κονομική ανεξαρτησία τηρει και την του
φρονήματος ανεξαρτησίαν και δεν κύπτει
εις τας δεσποτικας αξιώσεις του άνδρος.
«Αι ενι η παιδεύσεως και των βιωτικών
επαγγελμάτων, λέγουσιν αι τήν χειρα-
φισίαν επιδιώκεισαι, άδύνατον να άπαλ-
λαγή η γυνή της δουλείας του άνδρος.

Των ίδιων τούτων εύρον συμμαχους
και πολλούς σπουδαίους άνδρας και εύ-
τω καταρωθόν, κατα μικρόν αι γυναίκες
να κατέχωσι εκμικρον εύμονον επιστή-
μας πλείστας, αλλά και επαγγέλματα
του βίου. Τη εγγραφαι, τη λείψανα, ταχυ-
δρομεία, σ' οηροδρομεία, νοσοκομεία, τρα-
πιζοι, εμπόρεια ενεργησία και λοιπα
κατέχουσι οχημικη μέγαν άξιόμην γυ-
ναικώ ως επαλήθεια η διευθυντριών,
εν τας σχολεία εις δι' πέσοι, μέγας
εινε ο άριμος των άδασκαλισσών, εύ-
δοι: άγχει. Ούτω εις πολύ εις το πλη-
θος των ενεργητικών γυναικών, ώστε πολ-
λάκις οι άνδρες επεχειρήσαν να άντι-
δρασσωσιν εκ φόβου δι' να μένωσιν αυτοι
άι εν εργασία.

Επειτα η εργασία των γυναικών, λι-
γουσι πάλαι, άτι ωφελείας του γυ-
ναικειου φυλεου βραδην φερε εις αυτό,
διότι η έλλειψις εργασίας κωλύει τούς
άνδρας από του γαμου και γίνεται αιτία
της πείνας και καταστρεφής πολλών
οίκων. Πλην τουτου, λέγουσιν άλλοι,
καθ' αι οι αρχαιοι, εργον της γυναικός
εινε μονον το μητέρα γιγινεσθαι και τα
γεννώμενα τέκνα φυλάττειν και τρί-
φειν. Οσπε και το σταξεν ουτης ει-
νε ουχι η άγερά και αι άγοραίαι εργα-
σίαι, άλλ' ο οικος και η οικιακά.

Εις δε τας λεγούσας και τούς λι-
γοντας δι' ο χωρισμός του οικιακού βίου
από τουτου άγεράς εινε ουχι φυσικός, άλλ'
των ανθρωπίνων κατασκευασμάτων,
και δι' αι τον παρατηρούμενα: διαφερα
άνδρος και γυναικός εν εις αρχικαι,
άλλ' ημεις διεπλασαμεν την γυναίκα
τοιαύτην, οσα εινε, οι φίλοι της παρού-
σης διαφοράς των γενών και του κα-
θιστώτος αντιλέγουσιν ως εξής: «Αν
αι πνευματικαι διαφοραι των γενών αιτί-
αν εχουσι μόνην την ανατροφην, τότε πρί-
πει πάση δυνάμει οι άνδρες να αντιπράτ-
τωσιν, ώστε να μη επιτύχωσιν αι γυ-
ναικεις του Ιαυτών πυθου, τουτέστι της
δι' επιτηδεύματων χειραφισίας. Των

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Την 3 Σεπτεμβρίου εγένετο εν Αθηναις εις τὸ Ζάππειον ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς καὶ παρουσία πολλοῦ κόσμου. Ἐξήχθησαν κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:—

827,317 κερδίζων	100,000
187,327	25,000
493,005	10,000
607,030	5,000
708,744	5,000
268,615	5,000
477,250	1,000
089,808	1,000
613,789	1,000
658,328	1,000
220,550	1,000

Ἐκκληρώθησαν ἐπίσης 411 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἅ. ἅ. 100 δρ. ἕκαστος καὶ 578 ἅ. ἅ. 50.

Ἦας 100,000 δραχμῶν ἐκέρδισεν ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Σταυρόπουλος, ταχυδρομικὸς ἐπιτελεστής. Ὁ κ. Σταυρόπουλος εἶχε τὴν θυμοσάνην συνήθειαν ἀγοράζειν ἐλαχέριον εἰς τὸ δέμα ἐκάστου μέλους τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς πύσης. Ὁ κερδιστὰς ἀριθμὸς ἦεν ἐπὶ δέματι τῆς θυγατρὸς του Νίττας.

Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς εἶχε πωληθῆ ἐν Βεῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΕΡΩΒΙΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

ἡ ἐθνικὴ λειτουργία του. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέλεξε:—

Τὸ ἐπι τρετῆσαν τῶσαν εὐδελμῶς λειτουργήσαν Μικρασιατικὸν Ἱεροδιδασκαλῆν ἐν Πάτρῳ μετετίθη κατὰ τὸν π. ἀδελφῶσαν ἐλ. Σάμου, τῆς Σαμιακῆς Κυβερνήσεως προθυμῆσε, ἐπὶ παραχωρητῆ καταληγῆσαν κατὰστημα.

Τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως καὶ εὐπροποδῆσαν συντηρητικῶς τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι, δούλοισ τε καὶ ἐλευθέροις, μέλον δια τῆς συστάσεως ἐν διαφόροις κέντροις Ἱεροδιδασκαλῶσαν θα λυθῆ. Τα ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα, πληρῆ τῆς ἀφθονώτερας διδασκαλίας τῶσαν ὀρθόδοξων μαθημάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μονακῆς, παρέχουσιν εἰς τοὺς τροφίμους τῶσαν καὶ τὰς ἀπαιτούμενας παιδαγωγικὰς γνώσεις, ἵνα ἀποθῶσαν ἐκαστοὶ ἐν ὀρθόδοξοις σχολείοις διδασκαλαί.

Μετὰ τῆς ἀποστολῆς τῶσαν εἰ νέοι χρησιμοποιοῦνται ὡς διδασκαλοὶ μέχρις εὐηλικιωθῶσαν καὶ χειροτονηθῶσαν ἱερεῖς. Γενόμενος δὲ τοιοῦτος δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ ὀδασκαλικοῦ ἔργου, ἀλλὰ συνεχίζουσι τοῦτο. Οὕτω εἶδεται εἰς τὸν ἱερέα ἐνθῶμος καὶ εὐπροπῆς ἔργασα δι' ἧς κερδίζει ἀξιοπροπῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν χωρὶς οὐτε τοῦ ἱερατικοῦ οὐτε τοῦ ὀδασκαλικοῦ ἔργου τὰ ἀμειλῆ. Αἱ πλείστα τῶσαν ἱεροτελεστῶσαν γίνονται συνηθῶς κατὰ Σάββατον ἢ Κυριακῆν (γάμοι, βαπτίσεις, λειτουργίαι, ἐσπεριτοί, τὰς κηδείας δὲ συνηθῶς εἰς τὰ χωρία παρακο-

λαυδοῦσαν εἰ-μαθητὰ καὶ ὁ διδασκαλός) ὡστε ὁ φιλότιμος καὶ ἐπιμελής ἱερεὺς οὐδὲλως ἐμποδίζεται ἀπὸ τῶσαν διδασκαλικῶσαν ἔργου.

Ἐκ πείρας ἀπεδειχθῆ, ὅτι μόνον οὕτω θὰ βελτιωθῆ ὁ ὀρθόδοξος κλήρος. Αἱ Ἱερατικαὶ σχολαὶ τῆς Χαλκίδος, Σύρου, καὶ αὐτῆ ἡ Ριζαρείος ἐναυάγησαν, διατῆ; Διότι οἱ ἐν αὐταῖς φοιτῶντες ἐδιδάσκοντο ὀλίγα ἑλληνικά καὶ ἱερά. Ἐξήρχοντο εἰς τὴν κοινωνίαν οὐδὲν ἐφόδιον ἔχοντες πρὸς συντηρητικὴν μέχρις εὐερεθῆ κοινότης τὰ τοὺς χρησιμοποίησιν ὡς ἱερεῖς, καὶ οὕτω ἠναγκάζοντο οἱ μὲν τῆς Ριζαρείου τὰ ἐγγράφωνται εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ γίνωνται συνηθῶς δικηγόροι καὶ ἱατροί, οἱ δὲ τῶσαν μικροτέρων σχολῶσαν τὰ γίνωνται καφεπῶλοι κτδ.

Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ 15 ἔτη ἐλειτούργησαν Ἱεροδιδασκαλεῖον ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα καὶ ἀπέδωκε λαμπροὺς καρπούς; οἱ ἐκαστοὶ δὲ ποιοῦτες τὴν ἐν Κρήτῃ ἐκπαιδεύσαν ἐπέμψθησαν ἐπὶ τῆς καταργήσεως του.

Ἄς μιμηθῶσαν καὶ αἱ ἄλλαι ἑλληνικαὶ χωρὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου καὶ τὴν ἐραστηριότητα τοῦ κ. Ἐθαγγελίδου, οἱ τοῖς μεγίστη ἑθνικὴν ὑπηρεσίαν προσέφερε τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ διὰ τῆς τελειᾶς διοργανώσεως τοιοῦτου σχολείου.

Ἡ ΚΡΗΤΗ

Ὁ κ. ΖΑΪΜΗΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Ἀθῆναι, 25 Σεπτ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶσαν τριῶσαν Δυνάμεων (Ἑγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρωσίας) ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν ἑλληνα Πρωθυπουργὸν ὅτι ἐνταρῆδῆ ὁ ὀπὸ τῆς Βασιλέως Γεωργίου διορισθῶς τοῦ κ. Ζαΐμη ὡς Ἀρμοστοῦ Κρήτης. — Ἐὐότερ.

ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΠΡΟΣΛΑΒΗ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ὁ κ. Ζαΐμη μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ προσλάβῃ ἐξ Ἀθηνῶσαν οὐ μόνον ὑπαλλήλους τοῦ Ἱπουργείου τῶσαν Ἐξωτερικῶσαν, ἱσως δὲ καὶ τὸν ἀξιωματικὸν κ. Χαλασμπῆ, τῶσαν Γενικῶσαν Ἐπιτελῶσαν, ὡς ὑποπιστήν. Ὁ ἀναχωρήσῃ δὲ ἐκβαίνων τοῦ ὀρθόδοξου Ἱεροῦ, ἀποβιβαζομένου δὲ εἰς Σούδαν θὰ ὑποδεχθῆ αὐτὸν ὁ Πρίγκιψ Γεωργίος. — Δι' ἀμείνων ἀμφοτέρωσαν θὰ μεταδοῦν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Χαλέπας, ὅπου θὰ παρατεθῆ πρόγειμα ὑπὸ τῆς Α. Γ. πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ. Ὁ Πρίγκιψ θὰ ἀναχωρήσῃ πιθανῶς εἰς Χανίων τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ζαΐμη.

Θεωρεῖται πιθανώτατον καὶ εὐκτατον ὅτι ὁ κ. Ζαΐμη μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ διατηρήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἑλλήνου βουλευτοῦ.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ Τῇ ΝΗΣῶ

Ἰσχυροτάτη ἐνὸπλος διαδηλώσις, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀπίας ἦσαν ἀγωνιστὰ τοῦ 1866, ἐσχηματίσθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀποκορώσαν ἵνα διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Ἐὐτυχῶς τὰ πνεύματα κατηνύσθησαν, τοῦ Πρίγκιπος ἀποστειλάντος ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς Προκήρυξιν ἐξηγοῦσαν τὴν

νέαν θέσιν τῶσαν πραγμάτων τῆς Νήσου. Ἰταλικὸν ἐπιεσόδιον.

Εἰς τὸν ἱστορικὸν Βάμον οἱ Ἰταλοὶ καραβινοφόροι διαμένοντιν εἰς χωριστὸν στρατῶνα ἀπὸ τῶσαν Κρητῶσαν χωροφυλάκων. Οἱ Ἰταλοὶ προσεκέλευσαν τοὺς τελευταίους ὀπω; τοὺς περιποιηθῶσαν δῆθεν ἄλλ' ἵνα τοὺς ἀφοκλίσουν. Οἱ Κρητῆς χωροφύλακες ἀνύκοπτοι μετέβησαν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἵνα ἐπιπέσον ὀπενωματάρχη. Μολὶς δὲ μως ἐσθῆθον καὶ παρετήρησαν τοὺς Ἰταλοὺς στρατιώτας τεταγμένους μὲ λέγγην ἐφ' ὀπλου. Τοῦτο ἀμέσως τοὺς ἐγέννησαν ὀπείσαν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ πᾶν ἄλλο ἐσκέπτοντο παρὰ τὰ τοῖς προσφέρωσι γέτομα. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶσαν διεμαρτυρηθῆ, ἐδήλωσαν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ὅτι δὲν εἶνε τῶσαν εὐκόλος ὁ ἀφοκλισμός των, καὶ ἐσπειροῦσι τὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῶσαν χωροφυλάκων καὶ διευθῶθη εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐκτὸ μετέβῃ κατόπιν αὐτῶσαν εἰς τὸν Καραβινοφόρον, ὅστις προσεπάθητε τὰ τὸν πεισῆ, ὅτι ἡ στάσις των εἶνε ἀπειθαρχικῆ, ὅτι θὰ ἐπέσειρον τὴν τιμωρίαν τῶσαν στρατιωτικῶσαν νόμων. Ἐπὶ δὲ τοὺς ἠθέλο; εἰς τὸν Ἰταλικὸν στρατῶνα ὡς ἐγγύθησαν ὀπω; μὴ κινεσοτηθῶσαν (εἰ Ἰταλοὶ) ὀπὸ τῶσαν ἐκπαιδευτῶσαν.

Οἱ χωροφύλακες δὲ μως τῶσαν ἐπείσαν ὅτι τὴν ἀσφάλειαν ταῦσαν ἀνεχοῦσιν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ στρατῶσαν τῶσαν, καὶ ὅτι ἐν φόβῶσαν τὴν τιμωρίαν, διότι, ἀφ' ἧ; ὁ Πρίγκιψ, εἰς τὸ δέμα τοῦ ὀπου ὡσεὶ ἐσθῆθον καὶ τοῦ ὀπου τὸ στέμμα φέρουσιν εἰς τὸ πάλαι, ἀπειφάσει τὰ φυγῆ ἀπὸ τῆς ἄθης, ἔκτετε καὶ αἰετοὶ ἐκείσαν νῆ; εἶνε στρατιῶται.

Ἐκτὸ δὲ εἰλεγει ταῦτα ὁ ὀπενωματάρχης ἀφῆρσι τὸ πάλαι, αὐτοῦ καὶ ἐπείσαν εἰς τὴν ἀφῆρῆν μῶσαν μεδολιον, ὅπῃ ἐθῆται τὰ ἐνὶ σημῆτον ἐκπαιδευτῶσαν. Εἰς τοῦτον ἐμιμήθησαν αὐτὸν εἰ πλείστοι τῶσαν χωροφυλάκων, καὶ ὁ Ἰταλὸς εὐρεθῆς πρὸ τοῦ ἀδυνάτου ἐκπέληθε εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας κατεπιν εἰ Κρητῆς χωροφύλακες ἐίμενον ὀπὸ τὰ ἐπὶ δια πᾶσαν περίστασιν. Ἐλεγεῖται ὅτι ἐξέλιπε πᾶς κίνδυνος συγκρούσεως αὐτῶσαν μετὰ τῶσαν Ἰταλῶσαν.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΜΑΞΗΣ

Τραυματισμοὶ ἐπιβατῶσαν.

Τὴν πρῶσαν τῆς προχθῆς Πέμπτης μία ἀμαξῆ μεταβαίνουσα εἰς Κυρηνεῖαν, διευθυνεμένη ἀπὸ ἀμαξῆν τινὰ Κωστήν, ἀνετράπη ἵνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος τῆς εἰς τὸ κατήφορον τοῦ μπουγαζιοῦ, περὶ τὰ τρία ἀγγλικά μίλια μακρᾶν τῆς Κυρηνείας.

Ἐκ τῆς πτώσεως κατεπληγῶθη ὁ ἀμαξῆς σέβασθῶς; εὐρισκόμενος; τῶσαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κυρηνείας. Τῆς ἀμαξῆς ἐπιβαίνει καὶ ὁ κ. Κασσιλιάς, πρωτοκλήτης τοῦ Δικαστηρίου Κυρηνείας, γνωστός εἰς τῶσαν ὀρθόδοξων ταρχῶσαν τῶσαν Βαρσῶσαν. Ἐκ τῆς πτώσεως ἐπέθε καὶ ὁ τοῦ ἑλαφρῶς εἰς τοῦ πόδας καὶ οἰκούρει.

Τὸ γεγονός;—χρῆλοσθῶσαν εἰς τὸ εἶδος του—ἀ; χρησιμεύσῃ ὡς ἵνα ἀκρίβη; ἀ; καρκεν μᾶθημα εἰς τοὺς ἀμαξῆς.